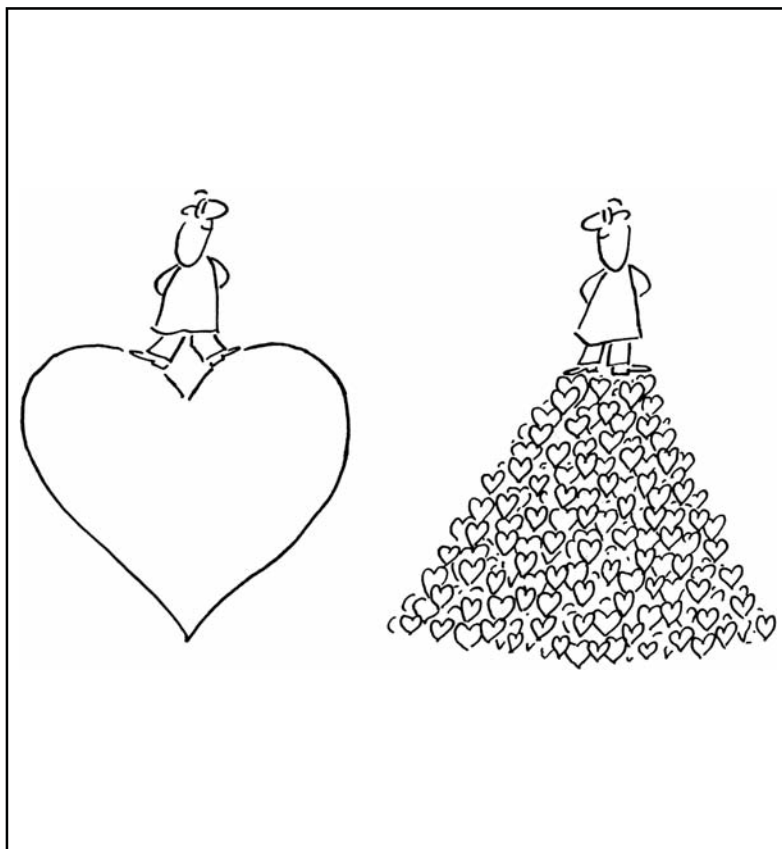

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Duchovní růst I. díl: Požehnání (2) • Editorial (4) • Samofinancování (4) • Finanční obětavost ve sboru v roce 2013 (6) • Zápis ze schůze staršovstva dne 6. 2. 2014 (7) • Usnesení VSS k samofinancování (8) • Vyjádření ČCE k dění na Ukrajině (9) • Dobrovolnictví a sborové společenství v Sheffieldu, Saarbrückenu a v Čáslavi (10) • Recept: Jablkový kakaový moučník (12)

● *Ilustrace: Ivan Steiger* ●

Březen 2014

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.

Jan 13,35

Duchovní růst I. díl: Požehnání

V minulém čísle Sborového dopisu jsem naznačil, že místo klasické úvahy bych chtěl věnovat tento prostor duchovnímu růstu. Přemýšlel jsem, jak vlastně začít, a shodou náhod mi ve sborové schránce přistála zpráva s irským požehnáním pro tento rok. Rozhodl jsem se, že tedy začneme tuto rubriku požehnáním. Ať je Vám tedy nejen tento příspěvek, ale celé číslo Katakomb požehnáním.

1. Obecně k požehnání

S požehnáním se můžeme setkat různě. Jako přání jeden druhému, jako modlitbu. Požehnání patří do života. V bohoslužbách má také své pevné a nenahraditelné místo. V začátcích církve se žehnilo zejména při Svaté večeři Páně. Večeře Páně byla v této době závěrem bohoslužeb. Postupem času, zejména v protestantské tradici, se vytvořil na závěr ještě jeden svébytný blok, ve kterém nalezneme: posláni, požehnání a krátkou píseň. Požehnání tak přirozeně vyprovázelo lidi ze shromáždění do svých domovů.

Co je vlastně požehnání? Rozhodně se nejedná o nějakou magickou formuli, která by zajistila spokojený a bohatstvím oplývající život. Požehnání nabízí něco jiného. I když ve starozákonních příbězích, zejména pak v knize Genesis (např. v cyklu o Jákobovi), se můžeme dočíst, že Pán Bůh žehnal a Jákob bohatl. Požehnání je ale třeba chápat jinak.

Nejrozšířenějším židovským a posléze křesťanským požehnáním se stalo požehnání Áronské (Nu 6,22-27). Mluví se zde o ochraně, o milosti, o pokoji, o jasné Hospodinově záři, která má moc člověka otevřít k jinému pohledu na svět a na jeho situaci. Zdá se mi toto „ozáření“ zásadní. Ozáření vedoucí k ochraně Boží, nabízené milosti, k pokoji se sebou samými, s lidmi i s celým stvořením. Požehnání má způsobit změnu, která vede k upokojení mysli. Ať je situace jakákoliv, Hospodin jde ve stopách člověka, jako ten, který zná chmury, obavy, radosti, prohry i vítězství. Požehnání při bohoslužbě vyprošuje (prosí o něj) farář (nebo ten, kdo předsedá bohoslužbě). Vyznáváme tím, že o tuto přítomnost Boží stojíme, že se „uprostřed hluku“ tohoto světa, chceme nechat vést Bohem. Nechat se vést požehnáním, znamená spolehnout se, zbavit se strachu „kam to všechno kolem nás spěje“ a prožít život svobodný, i kdyby se to kolem nás mlelo.

2. Irská požehnání

Irská požehnání jdou v duchu výše zmíněného. Nenalezneme je v Bibli, jsou pokladem celé církevní tradice. Předkládám zde výklad požehnání Dr. Jaroslava Vokouna: „Irská požehnání jsou odrazem keltské křesťanské spirituality, pro niž byla typická na jedné straně dominantní role kláštera a mnichů, na druhé straně však klášterní život nebyl prožíván jako odchod ze světa, ale mnišská komunita byla součástí obce. To vedlo k neobvyklému propojení hluboké zbožnosti s nejvdědnějšími lidskými starostmi. Čteme-li texty požehnání a dalších modliteb z této duchovní tradice, zjistíme, že nic není dost malé či nedůstojné, aby to nemohlo být předmětem požehnání. Irská tradice nám předává obraz Boha, „jehož radostí je být s lidskými syny, lidumilného Boha Ježíše Krista, který se raduje s radujícími a pláče s pláčícími.“

*Nejenom jako ukázkou, ale zejména jako slovo do vašich dalších dní vám jedno krásné
irské poěžnání vyprošuji (z holandštiny přeložila Věra Lukášová):*

© Nicolas Raymond

*Uprostřed hluku a spěchu běž svou cestou
klidně
a pamatuj, jaký mír dokáže darovat ticho.
Pokud je na tobě, měj se všemi dobré
vztahy,
ale nevzdávej se přitom sebe sama.
Svou pravdu říkej vždycky klidně a jasně
a naslouchej i těm druhým.
Také ti nevědoucí, hloupí, mají svůj příběh.
Vyhýbej se lidem hlučným a těm, kdo
vyvolávají spory,
jsou tvé duši trápením.
Budeš-li se chtít porovnávat s ostatními,
pamatuj, že tě čeká hořkost a tvoje
ješitnost bude trpět:
vždycky se přece najdou větší či menší
osobnosti než jsi ty.
Usiluj o to, abys postupoval dopředu, ale
zůstávej skromný.
V proměnlivém štěstí života je skromnost
dobré vlastnictví.*

*Ve svých obchodních záležitostech
jednej opatrně.
V opatrnosti se cvič,
svět je plný triků a podvodů
Nebuď ale slepý a
když potkáš ctnost, nepřehlédni ji.
Zůstávej sám sebou.
Nepředstírej náklonnost tam, kde ji necitíš
a neopovrhuj láskou tam, kde najdeš
její stopy.
Láska unese zklamání, unese i vyprahlost
a stejně jako tráva, přese všechno
vytrvale a vždycky znovu vyraší.
Přijímej přátelsky,
na čem se léta tvého života usnesou
a když tvé mládí končí,
rozluč se s ním s půvabem.
Pěstuj síly své duše:
když tě potká neštěstí, ony tě ochraňují.
Neutápěj se ale v nesplnitelných snech,
mnohé strachy vyrůstají ze zklamání
a pocitu ztracenosti.
Ozdravné sebeovládání očekávej od sebe
sama.
Jsi dílem stvoření
neméně než stromy a hvězdy.
Nejsi menší než ony.
Máš právo být zde.
A ať to na vědomí bereš či ne,
stvoření se nepochybně vyvíjí tak, jak se
vyvíjet má.
Žij v míru s Bohem, tak jak mu dnes
rozumíš
a jak ho přijímáš.
A ať už v hluku a zmatku života usiluješ či
sníš o čemkoliv,
se svou vlastní duší žij v míru.
Svět je přece přes všechny klamy
a nenaplněné sny krásný.
Amen*

Editorial

Milí čtenáři, v březnovém čísle Katakomb naleznete **první díl rubriky** nazvaný **Duchovní růst**. Jako první téma jsme zvolili **požehnání** zejména při bohoslužbách. V příspěvku naleznete obecné představení, co znamená a krátké slovo k irským požehnáním. Jedno z nich naleznete přímo v Katakombách. Ať je vám inspirací ve vašem osobním životě.

V druhé části dostaly prostor příspěvky, které se věnují **sboru a jeho finanční situaci**. Ostatně při sborové diskusi zaznělo, že by se o této situaci mělo mluvit dál a průběžně. Také se několik lidí nezávisle na sobě ptalo, co vlastně církev v této problematice sborům doporučuje. Tohoto nelehkého úkolu se chopil revisor sboru bratr Tomáš Jelínek. Přijměte jeho rozbor s porozuměním, svobodně a jako inspiraci, rozhodně nejde o nátlak. Účelem článku je informovat a poskytnout orientaci. Vím velice dobře, že se to bratři Jelínkovi nepsalo lehce, je ale jeden z mála členů sboru, který zná velice dobře církevní i sborovou situaci a dokáže ji vyhodnotit. Tohoto úkolu se zhostil rozvážně a odpovědně. V této sborové části naleznete také statistiku salárů za rok 2013, kterou každoročně vypracovává bratr Emil Veber. Dále pak **zápis z únorového staršovstva a usnesení z Výročního sborového shromáždění**.

Ve třetí části – církevní – přinášíme **vyjádření synodní rady k dění na Ukrajině a vyhlášení sbírky**, ke které se náš sbor připojuje.

Na závěr dopisu naleznete **příspěvek Olgy Richterové**, která popsala svoji zkušenost se sborovou dobrovolnickou prací ve sborech (v zahraničí i v Čechách), ve kterých nějakou dobu žila.

Úplně na konci celého čísla naleznete jako obvykle **recept**.

V příloze naleznete **sborový program**. Na jeho druhé straně naleznete **pozvánky na letní sborovou dovolenou a ekumenickou bohoslužbu 10. 4. 2014**, která se bude konat v našem sboru. Bohoslužby se budou účastnit faráři ŘKC, ČSCH a možná také metodisté.

S přáním hezkého čtení redakce Sborového dopisu – Katakomy.

Samofinancování

Milé sestry a milí bratři, dlouho jsem se rozmyšlel, mám-li se pustit do tohoto choulostivého tématu. Skutečnost, že patříím k několika ekonomům v našem sboru, vykonávám zde funkci revizora, mám naše společenství rád a moc bych si přál, abychom mohli i v budoucnu společně vyznávat lásku k našemu Pánu a být jeho služebníky, mě nakonec k tomuto rozhod-

nutí přiměla. Dalším významným popudem byla i nově nastalá situace v souvislosti s církevními restitucemi a připravovanou odlukou církví od státu.

V uplynulých týdnech jsme tuto problematiku společně podrobně probírali a dozvěděli se, co to pro náš sbor znamená. Ti, kdo mě znají, jistě ví, že patříím k optimistům a pevně věřím, že stejně jako v minulos-

ti tuto situaci zvládneme. Již dnes je však potřeba začít s přípravou naší soběstačnosti.

V oblasti finanční mohou v budoucnu v našem sboru nastat dva základní scénáře. Ten první počítá s tím, že zůstaneme v nájmu (zatím velice výhodném) ve stávajících prostorech. Ten druhý by znamenal odkoupení těchto prostor při případné privatizaci nebo finančně ještě náročnější variantu zakoupení a přestavby jiné nemovitosti.

V té první variantě bychom to jistě zvládli sami, ale v té druhé bychom se bez pomoci církve či někoho dalšího neobešli. Přesto se na obě varianty musíme připravit. V každém případě musíme začít vytvářet finanční rezervu. Na sborovém shromáždění jsme odsouhlasili rozpočet na příští rok. Naše účetnictví je rozděleno na dvě samostatné kapitoly, sbor a sborový byt. Díky tomu, že ani Jiří Ort dříve ani Matěj Opočenský nyní v tomto bytě nebydlí, zisk z nájemného by měl tvořit část rezervy v našem rozpočtu. Původně měla tato rezerva tvořit fond na budoucí rekonstrukci bytu před nastěhováním našeho faráře. Ve skutečnosti je však z větší části čerpána na potřeby sboru, které jsou již dnes vyšší, než příjmy od našich členů. A my bychom přitom potřebovali, aby se vytvářela rezerva nejen na rekonstrukci bytu, ale i na případný nákup sborových prostor. Jen těžko bychom při žádosti o pomoc církve či někoho dalšího na otázku, kolik již máme našetřeno sami, mohli odpovědět, že zatím skoro nic. Již mnohokrát, a to i ode mne, zaznělo, že obětavost našich členů je v porovnání s ostatními sbory či církvemi vysoká. A je to jistě pravda. Jenže na druhou stranu je potřeba říci, že v poměrně dohledné době by se naše obětavost měla ročně cca o 100 000 Kč zvýšit. A mělo by k tomu dojít hlavně navýšením výběrů salárů. V následujících odstavcích se pokusím navrhnout, jak bychom toho mohli dosáhnout.

Na začátku chci poznamenat, že členy našeho sboru, či chcete-li plátce saláru, bychom mohli rozdělit do dvou základních skupin. Na ty, kteří se více či méně pravidelně účastní našeho sborového života, a ty, kteří se ho účastnili dříve a nyní nemožou, či v tuto chvíli mají nějaký důvod proč nechtějí, a přesto s námi sympatizují a salár platí. Těm druhým samozřejmě patří náš velký dík a byly bychom jistě rádi, kdyby si k nám opět našli cestu a rozšířili naše řady i fyzicky. Náš nový pan farář se snaží po svém nástupu všechny zkontaktovat a navštívit a vím, že je velmi aktivní. I oni se mohou inspirovat následujícím návrhem, ale určen je zejména pro skupinu první.

Tak tedy k salárům. Posadte se na chvíli s tužkou a kouskem papíru. Podle církevních pravidel naší církve jsme měli na salár před úvahami o odluce církve od státu odvádět 3% z ročního čistého příjmu. Platit salár by měl každý výdělečný člen sboru, a to samostatně nebo společně za rodinu. Zapište si tedy na papír, jaký celkový čistý příjem jste vy či vaše rodina měli. Nyní si vypočítejte 3% z této částky a porovnejte se salárem, který jste v loňském roce zaplatili. Neliší-li se významně obě hodnoty, je to v pořádku. Je-li ale hodnota zaplaceného saláru významně nižší, měli byste v prvním kroku pro letošní salár částku zvýšit na 3%. A můžeme pokračovat.

Podle nových církevních pravidel, která již s odhlukou církví počítají, by členové naší církve měli na salár odvádět 5% z čistého příjmu. Lze to pochopit i tak, že bychom saláry měli navyšovat každý rok o cca 5%, tak abychom cílového stavu dosáhli zhruba za 15 let. A pozor na psychologii. Někteří z nás platí kulaté částky, např. 300 Kč nebo 1000 Kč měsíčně, ročně 5000 Kč apod. To znamená, že při navyšování o 5% se dostaneme na nekulatá čísla. Toho se ale

nebojte. Je to nutné a na druhou stranu je alespoň vidět, že jste již zaznamenali potřebu postupného navyšování salárů. Druhou možností je navyšení o 10 % jednou za dva roky, ale s takovým odkládáním jsou spíše negativní zkušenosti a na navyšování se zapomíná. Toto je krok dva.

A ještě jedna možnost pro ty, kteří zatím nejsou schopni v této době akceptovat navržená řešení. Zkuste si od vašeho čistého příjmu odečíst náklady na nájem (bydlení) a ze zbylé částky platit 5 % na salár již dnes a tuto částku pak postupně podle situace navyšovat.

Dalším krokem je způsob placení salárů. Někdo platí hotově ve sboru, někdo přes banku jednorázově nebo pravidelným měsíčním trvalým příkazem. Pro ty, kteří mají převážně pravidelný měsíční příjem, doporučuji určitě poslední variantu. Ta má několik výhod: platba je rozdělena na menší částky, na platbu nezapomeneme a pro sbor je výhodnější mít pravidelný příjem.

Otázkou pro naše staršovstvo by byla možnost stanovení oficiálního správce od-

vodů saláru, který by mohl s jednotlivými členy sboru diskutovat o jejich situaci i situaci sboru, připomínat platby apod. Je to ale asi dost citlivé téma.

Tímto příspěvkem jsem nechtěl nikoho naštvat. Silně si uvědomuji, že v našem sboru je možná mnoho seniorů s nízkými důchody či mladých rodin s dětmi, kde vydělává pouze jeden z partnerů, bratrů či sester, kteří hledají práci nebo jsou v současné době v obtížné situaci. Snažil jsem se pouze přispět k diskusi o pravidlech pro náš sbor. V některých vyspělejších zemích jsou pro lidi, hlásící se k víře, odvody pro církev přímo řízeny daňovou politikou. U nás tomu tak ale není a jde o ryze dobrovolnou aktivitu. Každý může zaplatit podle své svobodné vůle a možností a platí zde to, co si můžeme přečíst i v Písmu svatém, či v jedné naší písni: „Více je poslední halěř dát, než z měšců tisíce litovat“. Stále ale věřím a znovu tvrdím, že při dodržení daného návodu nastávající nelehkou situaci zvládneme.

Tomáš Jelínek st.

Finanční obětavost ve sboru v roce 2013

V únoru byla na výročním shromáždění podána mimo jiné i zpráva o finančním hospodaření sboru v roce 2013. Chci tímto příspěvkem doplnit tuto zprávu poznámkami o obětavosti – tedy o salárech, sbírkách (včetně sbírek celocírkevních) a darech. Součet těchto příjmů se od roku 2009 pohybuje kolem 450 000 Kč. Z této částky činil v roce 2013 salár 289 220 Kč. Plátců bylo 72 (počítají se dohromady jednotlivci a rodiny). V roce 2012 to bylo 302 735 Kč od 70 plátců.

Saláry byly v následujícím členění:

Kč	Plátců	%	celkem Kč	%
300-900	5	6,9	2 600	1,0
1000-2000	30	41,7	44 600	15,4
2100-5000	20	27,8	70 400	24,3
5100 a více	17	23,6	171 620	59,3

z toho		
do 8.000	9 plátců	54 760 Kč
do 12.000	6 plátců	62 860 Kč
více	2 plátci	54 000 Kč

Salár zvýšilo oproti roku 2012 (nebo platilo poprvé)	29 plátců	40 %
platilo stejně	26 plátců	36 %
snížilo (celkem o 28.500 Kč)	17 plátců	24 %
Salár oproti roku 2012 neplatilo 9 plátců (z toho dva zemřeli), což představuje 19 850 Kč		

Z uvedeného přehledu je vidět, že v případech nesnižování mohl být salár až 337.000 Kč. Samozřejmě může nastat zhoršení finanční situace rodiny, ale také může jít o opomenutí nebo o důvody, které neznáme. Zůstává tedy jako stále platná naše výzva: pamatujte, prosím, na svůj sbor v rodinných rozpočtech v tomto roce a snažte se salár i o něco zvýšit. Z diskusí v církvi a tím i v našem sboru vyplývá, že zvýšení obětavosti je a bude nutné.

V závěru připomínám ještě sbírku na Jeronýmovu jednotu v tomto roce. V poslední době u nás výnos z této sbírky klesá (loni to bylo jen 13.000). Sběrka bude probíhat od března do května. Pomáháme jejím prostřednictvím sborům naší církve v pokrytí mimořádných vydání (opravy kostelů, far a podobně).

Salár i Jeronýmovu jednotu můžete platit hotově při shromáždění, nebo přes banku.

Účet u České spořitelny má číslo 0280963329/0800. Variabilní symbol je 10, pro Jeronýmovu jednotu 20, a Vaše číslo uvedené na adrese Katakomb. **Emil Veber**

Zápis ze schůze staršovstva dne 6. 2. 2014

VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ

Spotřeba plynu stoupla meziročně (2012/2013) o 500 m³ – proč? Diskuse o problému.

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ 9. 2. 2014

A ZHODNOCENÍ DISKUSE O BUDOUCNOSTI SBORU

- Tomáš Vokatý zformuloval a předložil odpovědi pro seniorátní výbor, o kterých budeme chtít dát jednat a hlasovat na výročním sborovém shromáždění.
- Zprávu o chodu sboru v loňském roce předloží Tomáš Vokatý.
- Matěj Opočenský připraví zprávu z diskuse o budoucnosti sboru.

FUNKČNÍ OBDOBÍ STARŠOVSTVA

Končí v listopadu 2014, takže bude nutno v této době uspořádat sborové shromáždění s jediným bodem – volba staršovstva. Do té doby bude staršovstvo tuto volbu zodpovědně připravovat.

NOC KOSTELŮ

Proběhne v pátek 23. května, jsme přihlášení.

TERMÍNY AKCÍ NA JARO

- Brigáda ve sboru – 22. 3. (sobota)
- Biblické soustředění – 5. 4. (sobota)

- Sborový oběd – 13. 4. (Květná neděle)
- Sborový výlet – 31. 5. – 1. 6., Běleč, uvažuje se o sborové vodě (17. 5.?)

SBÍRKY

- 9. 3. provedeme sbírku na církevní tisk a jinou publikační činnost
- Počínaje 9. 3. bude probíhat sbírka do potravinové banky (do Velikonoc)

Usnesení VSS k samofinancování

Jak by se sbor choval v případě vývoje PF podle základních typů scénářů B – E?

- V případě financování podle **modelu B** by sbor musel výrazně omezit svoji činnost.
- V případě financování podle **modelu C** by se sbor snažil udržet činnost stávajícím způsobem (vč. pronájmu sborových prostor).
- V případě financování podle **modelu D** by se sbor snažil získat prostředky z církevních fondů k získání vlastní nemovitosti, kterou by užil nejen jako investici, ale především jako vhodnější sídlo sboru a pro sociální služby v působišti sboru.
- K **modelu E** se nemůžeme vyjádřit pro nedostatek informací týkajících se nakládání s finanční rezervou.

Jakou z naznačených cest B – D by váš sbor preferoval a proč?

- Sbor preferuje financování podle modelu D, protože nejlépe umožní rozvinout provoz sborů i sociální činnost sborů a církve.
- Výše plánované rezervy se nám zdá u všech modelů příliš vysoká.
- Považujeme za důležité, aby se vedla průběžná diskuse o parametrech vybraného modelu.

Jakému níže jmenovanému „sborovému uspořádání“ (model 1 – 11) bychom se chtěli v příštích 10 letech blížit?

M1: Samostatný sbor s kazatelem (/ kazateli) povoláním na plný úvazek.

Co uděláme sami pro vybranou variantu letos, co příští rok, co v následujících letech?

Sbor na základě odborně řízené celosborové diskuse připravil plán rozvoje sboru podle modelů C a D. Chceme se zaměřit na využití příležitostí v rámci našeho okolí (granty, podporovaná pracovní místa). Hodláme i nadále vést diskusi o situaci samofinancování a zdůrazňovat potřebu obětavosti členů sboru.

V čem očekáváme pomoc seniorátního výboru a ústředí církve?

Z celosborové diskuse vypsaly následující otázky:

- Proč církve v modelech neuvažuje o sanaci budov ve vlastnictví sborů ČCE?
- Je možné investovat do nemovitostí, ve kterých by byly levné (pro jiný typ využití těžko pronajmutelné, a tudíž levně poříditelné) prostory pro naše sbory?
- Jak se budou vyvíjet repartice?
- Jakým způsobem budou peníze investovány, aby se co nejvíce eliminovala rizika a zároveň bylo umožněno jejich co nejlepší zhodnocení?

- Byl/a by seniorát/církev ochoten/ochotna podpořit náš sbor, kdyby se ucházel o peníze ze zákona o majetkovém vyrovnání – zejména z části určené pro diakonické a rozvojové projekty?

Vršovický sbor apeluje na církve, aby ve svém dalším rozhodování o financování sborů, kladla důraz na presbyterně-synodní zřízení církve, nikoliv na kongregacionalistické. Vyjadřujeme tím, že bychom si přáli, aby modely církevního uspořádání podle tohoto stávajícího zřízení počítaly se solidaritou s „finančně méně nadanými sbory“.

*Zápis z výročního sborového shromáždění a další dokumenty najdete na adrese:
<http://goo.gl/dZIWSA>*

Vyjádření ČCE k dění na Ukrajině

Jsou chvíle, kdy nelze volat po pokoji a ke klidu. To v takových chvílích, kdy státní režim pronásleduje své nespokojené občany, bije je, mučí a bezostyšně zabíjí. Nelze být potichu, když se státní moc chová jako gangsterská organizace. Proto podporujeme demokratické síly na Ukrajině a mladé lidi, kteří zápasí o svobodu, demokracii a takové zřízení státu, kdy bude panovat spravedlnost, odpovědnost, právo a ohled na občany, kteří smýšlejí jinak než ti, kteří jsou právě u moci. Tohoto zápasu ukrajinských lidí si vážíme. Stojíme při nich svými modlitbami.

Současně spolu s Diakonií naší církve intenzivně hledáme způsob, jak postižené zemi pomoci i hmotně. Informaci o sbírce pošleme do sborů v nejbližších dnech.

Modleme se v našich shromážděních, i osobně, za nalezení dobré cesty ze současné ukrajinské krize, modleme se za všechny zraněné a blízké těch, kdo v kyjevských bojích zemřeli.

Prosíme všechny, kdo znají moc a krásu svobody, aby ji ukrajinskému lidu přáli, a hledali, jak pomoci těm, kdo o politickou svobodu na Ukrajině zápasí.

Synodní rada Českobratrské církve evangelické

Synodní rada Českobratrské církve evangelické vyhlásila dobrovolnou sbírku na pomoc Ukrajině.

V průvodním dopise oslovili farní sbory Českobratrské církve evangelické, ale i širokou veřejnost synodní kurátorka Lia Valková a synodní senior Joel Ruml:

Milé sestry a milí bratři,

dovolte nám, abychom Vás informovali o situaci na Ukrajině a upozornili na aktuální potřeby obyvatel Kyjeva a západní Ukrajiny.

Nyní se Kyjev vzpamatovává z nejkrvavějších dnů své novodobé historie. Vývoj situace je nejistý, ač se na zprostředkování dialogu mezi znesvářenými stranami podílejí zástupci evropských zemí a parlament zrušil některé kontroverzní zákony. Vyřešení hluboké a nebezpečné politické krize v zemi bude trvat dlouhou dobu.

Diakonie ČCE – Středisko humanitární a rozvojové pomoci (SHRP) je v kontaktu s luterským sborem Svaté Kateřiny, který sídlí v centru Kyjeva. Tento sbor aktivně pomáhá zraněným lidem z Majdanu, poskytuje ošetření, jídlo, pokrývky. Velmi by uvítali pomoc z naší strany, zejména finanční prostředky na přímou pomoc zraněným a potřebným a také na podporu rodin, jejichž členové zahynuli během střetů nebo byli zraněni. Sbor bude podporovat potřebné rodiny individuálně a adresně.

Synodní rada ČCE vyčlenila z fondu sociální a charitativní pomoci 200 000,- Kč na okamžitou pomoc Ukrajině a vyhlašuje dobrovolnou sbírku. Výtěžek sbírky bude použit na doplnění tohoto fondu, prostředky převyšující zmíněnou částku budou taktéž odeslány luterskému sboru Svaté Kateřiny v Kyjevě. Administraci výtěžku této sbírky svěříme Diakonii ČCE – SHRP, které bude spolupracovat s kyjevským luterským sborem Svaté Kateřiny. SHRP se zavazuje informovat synodní radu i sbory o efektivním vynaložení shromážděných darů.

Doba trvání sbírky je do 20. března 2014.

Milé sestry a milí bratři, touto sbírkou vyjadřujeme svou solidaritu s lidmi, kteří zápalí o demokracii a svobodu a ve svém úsilí potřebují podporu.

Lia Valková, synodní kurátorka
Joel Ruml, synodní senior

Dobrovolnictví a sborové společenství v Sheffieldu, Saarbrückenu a v Čáslavi

Celou participační sobotou (18. 1. 2014) se pro mne prolínalo jedno téma: jak nastavit fungování sborového dobrovolnictví. Jak se společně cítit dobře v situaci, kdy je jedinou placenou osobou farář a my ostatní jsme „k službám“.

Myslím, že to znázorňovala třeba diskuze o „nepsaných sborových pravidlech“ a o návrhu vytvořit přehled zvyklostí a potřebných činností pro nově přichozí (a nejen pro ně). Podle mé paměti měla dvě výraznější roviny – rovinu obav, abychom si to sborové spolubytí příliš nebyrokratizovali a neszazovali víc než nutno, a rovinu překvapení, že je něco takového potřeba. Pro mě přitom akcent leží úplně jinde: že je dobré ujasnit si vzájemná očekávání. Ta považuju za zdroj největších nedorozumění a dlouho-

dobý balvan, který se těžko odvaluje (je to jako kulturní dům Eden naproti stejnojmennému obchodnímu centru: může být sebevětší, ale protože se o něm roky nemluví, nikdo si ho už nevšimá jako bolarového bodu).

Mám zkušenosti se třemi fungujícími sbory s dostatkem aktivních členů – dobrovolníků a akcemi pro veřejnost či většími sborovými akcemi v nich:

V Sheffieldu (<http://www.thecrowded-house.org/sheffield>) sbor jedné spíše evangelikální církve každý měsíc pořádal hudební večírky se zajímavými hosty a doma pečenými dorty, které servírovali členové sboru ve sborovém sále. Dále každý týden nabízel v sobotu dopoledne kurzy angličtiny žadatelům o azyl (a občas pro ně udělali i nějakou další akci, třeba barbecue).

Přípravu jídel, jejich roznos i mytí nádobí zajišťovali svépomocí.

V Saarbrückenu (<http://www.waldhausweg7.de/>) se vysokoškolský sbor pro veřejnost neangažoval jinak než otevřenými setkáními mládeže a občasnými bohoslužbami, do jejichž přípravy byli zapojeni studenti či po nich následovalo společné jídlo připravené svépomocí.

V Čáslavi (<http://caslav.evangelnet.cz/>) sbor pořádal vánoční divadla, letní akce s partnerským holandským sborem a řadu dalších akcí v průběhu roku, taktéž s jídlem zajišťovaným svépomocí.

Proč to jídlo tak zdůrazňuju? Má totiž dvě části: přípravu samotných potravin – a mytí nádobí a údržbu kuchyně. V Sheffieldu zajišťovali jídlo samotní dobrovolníci: koordinace akcí byla součástí dobrovolnické práce a rozdělovala se jako úkol. Po akci měli taktéž domluvené, kdo bude mít službu v kuchyni. V Saarbrückenu motivoval donášení jídla farář, akce ale připomínala jeho administrativní pomoc – a po akci uklízela placená pomoc (regulérní uklízečka chodila i umýt sklenice po mládežích!). V Čáslavi vše řešil farář a jeho rodina – včetně úklidu po akci, pokud nepomohli ostatní.

Jak jsem se v těch sborech cítila? V Čáslavi často hloupě, když jsem potřebovala odejít s koncem akce, ale věděla jsem, že by bylo potřeba pomoci s úklidem (to platilo i pro hrníčky od čaje po bohoslužbách – většinou je myla paní farářová). V Saarbrückenu nepatříčně, že po mně někdo myje skleničku. V Sheffieldu naopak velmi dobře, protože bylo jasné, kdy mám službu a kdy si můžu akci plně užívat.

Zajímavá je v tomhle ohledu ještě jedna souvislost: v tom sheffieldském sboru se

velmi dbalo na dodržování slíbených časů. Když jsem od devíti do půl dvanácté hlídala děti žadatelů o azyl, mohla jsem si být jistá, že jejich lekce skončí včas a na oběd skutečně budu doma. Na umytí skleniček byl zajištěn jiný dobrovolník. Jasně se říkalo, že dobrovolník má vědět, kdy mu končí směna – úplně stejně, jako kdyby byl zaměstnaný.

Taky to byl jediný sbor, kde se hodně otevřeně bavili o limitech svých možností: pomoc azylantům nakonec vyhodnotili jako zásadní, ale s hudebními večery přestali navzdory vysoké návštěvnosti a velké oblíbenosti mezi veřejností. Byly příliš dobrovolnický náročné (jak vyhodnotili ti členové sboru, kteří se jich účastnili jako dobrovolníci).

Co my s tím? Je myslím dobře, že nejsme bohatá německá luterská církev, která dobrovolnictví vlastně téměř nepotřebuje. Nepovažuju ale za systémově správné, že ve spoustě sborů ČCE pravidelný úklid či přípravu akcí zajišťuje pár členů, kteří navíc často nevědí, kdy jim končí „služba“ a začíná jiný druh účasti na dané akci – a často patří mezi členy farářovy rodiny. Přála bych si podobnou otevřenost, jakou měli sheffieldští, když bez váhání zrušili populární akci, která ale jejich členy příliš zatěžovala. Vyhodnotili ji jako sice marketingově výhodnou, ale méně potřebnou než pomoc azylantům, na kterou pak kapacitně skvěle stačili. A co se spontaneity týče, o tu jistě nepříjeme. Mezi návrhy nových činností stály 18. 1. různé malé výlety po Praze (s dětmi). Už se těším, až dáme s jarem třeba piknik u našeho komunitního záhonu v Obloukové – hřiště hned vedle je tak málo využívané, že tam rostou malé lesní jahody.

Olga Richterová

Recept

Jablkový kakaový moučník

Na velký plech:

45 dkg polohrubé mouky

45 dkg nahrubo strouhaných jablek

10 dkg tuku (máslu, Hera, apod.)

30 dkg cukru

3 vejce

3 lžice kakaa

1,5 prášku do pečiva

trochu citronové kůry (nemusí být)

V míse utřeme změkklé máslo, cukr a vejce, přidáme tři lžice kakaa a nastrouhaná jablka. Dobře promícháme a postupně přidáváme mouku smíchanou s práškem do pečiva. Těsto rozetřeme do tukem vymazaného a hrubou moukou vysypaného nebo pečícím papírem vyloženého pekáče a zvolna pečeme asi 25-30 minut.

Tento základní moučník můžeme různě vylepšovat podle své fantazie, třeba přidáním rozinek nebo sekaných ořechů do těsta nebo potřením citronovou (čokoládovou) polevou a posypáním kokosem. Eventuálně lze použít i tukovou náplň, marmeládu, aj. Do menšího plechu je lépe snížit množství surovin o třetinu.

Jiřina Adamcová

© Caroline

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada, Tomáš Vokatý; Odpovědný redaktor: Matěj Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

březen a duben 2014

13.3.2014	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	Přijede nám povídat MUDr. Jan Štěpán
13.3.2014	čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
15.3.2014	sobota	9.30 -13.00	jarní seniorátní konference – Tulská	Téma: „Sociální práce, kterou můžeme konat sami“
16.3.2014	neděle	9.30	bohoslužby s VP	káže Matěj Opočenský
18.3.2014	úterý	20.00	setkání střední generace	kniha Kazatel
22.3.2014	sobota	10.00	sborová brigáda	úklid sborových prostor, drobné opravy
23.3.2014	neděle	9.30	bohoslužby	káže Matěj Opočenský
30.3.2014	neděle	9.30	bohoslužby se křtem Apolenky Černošové	káže Matěj Opočenský
3.4.2014	čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
4.4.2014	pátek	16.00	setkání dětí různého věku	
5.4.2014	sobota	9.00	biblické soustředění	
6.4.2014	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	
10.4.2014	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	
		18.00	ekumenická bohoslužba	Tulská káže David Frydl (CČSH)
13.4.2014	neděle	9.30	bohoslužby	Květná neděle
15.4.2014	úterý	20.00	setkání střední generace	kniha Kazatel
17.4.2014	čtvrtek	18.00	Bohoslužby okolo stolu na zelený čtvrtek s VP	
18.4.2014	pátek	19.00	Velkopáteční bohoslužby s VP	
20.4.2014	neděle	9.30	Velikonoční bohoslužby s VP	
27.4.2014	neděle	9.30	bohoslužby	
23.5.2014	pátek	večer	Noc kostelů	program se připravuje

Sbírky:

- Celé postní období (od 9.3.2014) budeme sbírat potraviny do potravinové banky
- Do 23.3.2014 je vypsána archová sbírka na humanitární pomoc Ukrajině
- Do konce května bude probíhat archová sbírka na Jeronýmovu jednotu

Pravidelná setkání

úterý	16.00	biblická hodina pro děti
	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa	15.30	biblická hodina – čteme 1. list Petřův
	16.30	maminky s dětmi
2. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek před bohosl. s dětmi	16:00	setkání dětí různého věku

Více informací najdete na: <http://vrsovice.evangelnet.cz/>

Ekumenická bohoslužba 10. 4. 2014

Milí čtenáři, v programu na březen a duben naleznete pozvánku na ekumenickou bohoslužbu, která se bude konat v našich sborových prostorech 10. 4. 2014 od 18:00. Jsem si vědom, že tato pozvánka na „znovurodicí se“ aktivitu přichází poměrně záhy po sborové diskusi a je oznámena s nevelkým časovým předstihem. Přesto se nám (farářům ve vršovické ekuméně) zdálo, že doba postní přímo vyzývá ke společné bohoslužbě. Kdy jindy než v tomto období se rozpomenout a aktivně prožít, že to nejdůležitější, v co věříme, nás nerozděluje, ale naopak spojuje. Jako evangelici, římsští katolíci, husiti se budeme snažit při společných bohoslužbách ohledat tento základní kámen. Podpořte toto společné hledání svou účastí. Na setkání se těší faráři **Stanislaw Góra** (RKC), **David Frýdl** (ČČSH) a **Matěj Opočenský** (ČCE). Kázat bude David Frýdl a spolupodílet se na bohoslužbě ostatní dva faráři. Společné bohoslužby se možná také zúčastní metodisté z Vršovic.

Sborová dovolená 26. 7. – 2. 8. 2014

Zdravím všechny, kteří s námi někdy byli nebo by rádi jeli na sborovou dovolenou. Letos bude opět v **Perninku v chatě Archa**, tentokrát v termínu **26. 7. – 2. 8. 2014**. A tentokrát již s naším novým farářem Matějem Opočenským.

Více informací o chatě je zde: <http://www.archa-pernink.com>.

foto: Ondřej Rada

uvažujete... Tzn. budu ráda za odpověď **ANO/NE/MOŽNÁ**, ale když mi neodpovíte vůbec, tak se s tím opravdu těžko pracuje, tak předem díky za jakoukoli odpověď...

Cena pobytu je cca 220 Kč/noc za osobu nad 12 let a 180 Kč/noc za dítě 3 – 12 let, 0 – 3 roky zdarma. Pokud nás bude dostatek, bude to zase méně a opět vám na konci pobytu peníze vrátím (povinné vracím všechno, žádné sbírky nebudou ☺). Vybírat penízky budu během května. (Loni byla konečná cena cca 170 Kč za platící osobu a noc, když byla víceméně obsazená celá chata, tak doufám, že to letos bude také tak – tak se hlase!)

Pro ty, co s námi ještě v Perninku nebyli – vaříme si každý sám, kuchyně je ale velmi dobře vybavená. Pokoje nemají vlastní sociální zařízení, rodiny s hodně malými dětmi mohou být ubytovány v přízemí na pokojích blízko sprch a záchodů. Na velké zahradě jsou prolézačky a dobré místo pro běhání dětí. Vlakové nádraží je 300 m od chaty, s využitím vlaku se dají dělat dobré výlety na kole i s kočárkem, a to až do Německa.

A tak vás prosím, přihlašte se pokud možno do 30. března, jestli pojedete a v jakém počtu. Pokud bude volný pokoj i později, bude samozřejmě možné se přihlásit i později, ale bylo by fajn, kdybyste mi předem dali vědět, zda o tom

Těším se na společně strávené chvíle v Arše, Lenka Vokatá